

heller maa nogen Nævning forlade Raadslagningsværelset. For Overtrædelse heraf kan Retten idømme Bøde indtil 1000 Kr. Om Raadslagningen og Afstemningen skulle de iagttage Tavshed. Meddelelse herom maa i intet Tilfælde offentliggøres (Straf af simpelt Fængsel). Stemmetallet ved Besvarelsene opgives ikke. Ved Afgørelsen af, om noget er bevist eller ikke, tages alene Hensyn til de Beviser, som ere fremførte under Domsforhandlingen. Bedømmelsen af Bevisernes Vægt er ikke bunden ved Lovregler. Opstaar der Tvivl hos Nævningerne om den Fremgangsmaade, som de skulle iagttage, eller om Betydningen af de stillede Spørgsmaal eller om Svarenes Affattelse, eller antage de det for nødvendigt, at yderligere eller ændrede Spørgsmaal forelægges dem, kunne de derom henvende sig til Rettens Formand, som, efter at Nævningerne i Retssalen have fremsat deres Andragende, her meddeler dem Oplysning eller foranstalter det fornødne. Bliver der at tage Bestemmelser om Forandringer i eller Tillæg til Spørgsmaalene, eller finder Rettens Formand det i øvrigt fornødent, genoptages Forhandlingen, og der gives Parterne Lejlighed til at udtale sig. Efterat Nævningerne ere vendte tilbage til Retssalen, oplæser deres Ordfører Spørgsmaalene og Svarene. Er der Mangler ved Erklæringen i Henseende til Formen eller Tydeligheden af Indholdet o. s. v., kan Retten paalægge Nævningerne at gaa tilbage til deres Værelse for at vedtage en ny Erklæring, der fjerner Tvivlen. — Om Virkningen af Nævningernes Besvarelse anføres følgende: 1) Have Nævningerne erklæret Tiltalte for „ikke skyldig“, afsiger Retten straks Frifindelsesdom, 2) Lyder Erklæringen paa „skyldig“, kan det være, at Retten finder, at Tiltalte efter Loven ikke kan straffes for det, hvori han er erklæret skyldig, og den kan da ligeledes straks afsige Frifindelsesdom. 3) Endvidere kan det hænde, at Retten finder, at Bevislighederne ikke have afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte; den kan da ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa, hvilken da foregaa for andre Dommere og andre Nævninger. (Indtil Nævningeerklæring under den ny Sag er afgiven, kan Justitsministeren beslutte at fratage Tiltalte, i hvilket Tilfælde Frifindelsesdom bliver at afsige). Er Nævningeerklæringen her atter fældende, kan Retten, naar den finder, at Beviset er utilstrækkeligt, afsige Frifindelsesdom. 4) *Udenfor disse Tilfælde* faar, efter at Kendelsen »skyldig« er afgivet, først Anklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmaalingen og andre Punkter, som ligge udenfor Nævningernes Afgørelse, men Udtalelserne og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Derefter optages Sagen til Dom. Dommen gaar ud paa Frifindelse, naar ved-